

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

Vår ref.: 2007/8806 - 44191/2007

Deres ref.: 200705090

Dato: 11.12.2007

Høringsuttalelse - Forskrift om refusjonssatser for elever i barneverninstitusjoner utenfor hjemfylke - ny § 19-7 Satsar for refusjon

Vi viser til deres brev datert 2.11.2007, og sender med dette høringsuttalelse til forslag om ny § 19-7 i forskrift til opplæringslova, med forslag til refusjonssatser for opplæring av elever i barneverninstitusjoner utenfor eget hjemfylke.

Høringen har vært behandlet administrativt ved opplæringsavdelingen og med innspill fra Østfold fylkeskommunale grunnskole, Pedagogisk psykologisk tjeneste og Felles driftsadministrasjon, seksjon for opplæringstjenester.

Med hilsen

Einar Wium
fylkesopplæringssjef

Torstein Wroldsen

Opplæringsavdelingen, Seksjon for pedagogikk og utviklingsarbeid

Postadresse: Postboks 220, 1702 Sarpsborg

E-post: sentralpost@ostfold-f.kommune.no

Kontoradresse:

Internett:

Telefon: 69 11 70 00, Telefaks: 69 11 70 70

Org.nr.:

Forslag til forskrift om refusjonssatser for opplæring av elever i barneverninstitusjoner **Høringsuttalelse fra Østfold fylkeskommune**

2. Vurderinger og forslag, fjerde avsnitt:

"I vurderingen av hvilken sats som skal legges til grunn i det enkelte tilfelle, er det elevens konkrete behov for tilrettelegging av opplæringen etter innflytting på institusjonen som er avgjørende. Et eventuelt behov for spesialundervisning må vurderes på grunnlag av oppdatert sakkyndig vurdering"

Kommentar:

Sakkyndig vurdering følger av opplæringslova § 5-4 *Nærmere om saksbehandlingen i samband med vedtak om spesialundervisning*. Likevel vil vi foreslå at det sies noe om sakkyndig vurdering også i forskriften. Den presiseringen departementet gjør i avsnittet over om elevens konkrete behov for tilrettelegging av opplæringen etter innflytting på institusjonen er viktig.

Vi kan vise til erfaringer fra før 1.1.2007 hvor elevenes hjemfylkeskommune protesterer på prisen fordi eleven ikke har hatt omfattende spesialpedagogisk hjelp eller spesialundervisning i hjemmekommunen. Disse elevene har, i alle tilfellene, hatt problemer som hjemmeskolen enten ikke har sett eller ikke har gjort noe med.

Selv om kravet til sakkyndig vurdering er ivaretatt i opplæringslovens § 5-4 anbefaler Østfold fylkeskommune at kravet til sakkyndig vurdering gjentas i ny forskrift § 19-7, og da med en presisering av at utredningen må være gjort i lys av elevens nye situasjon.

2. Vurderinger og forslag, sjette avsnitt:

"Departementet viser til at institusjonsfylket har det helhetlige ansvaret for å oppfylle beboernes rettigheter etter opplæringsloven § 13-2. Det betyr blant annet at institusjonsfylket fastsetter opplæringstiltakene, sørger for sakkyndige vurderinger og fatter nødvendige vedtak om spesialundervisning. Opplæringen skal settes i gang uten ugrunnet opphold når institusjonsoppholdet starter, og finansieres av institusjonsfylket. I etterkant vil institusjonsfylket kunne kreve refusjon etter satsene i forskriften."

Kommentar:

Opplæringsloven § 13-2 pålegger institusjonsfylkeskommunen et helhetlig ansvar, uavhengig av om hjemfylkeskommunen har hatt innflytelse på valg av sats for kostnadene.

Vi oppfatter det slik at når § 13-2 gir institusjonsfylkeskommunen rett til refusjon av utgifter til opplæringen fra elevens hjemfylkeskommune, har hjemfylkeskommunen plikt til å etterkomme refusjonskravet.

Med gode saksbehandlingsrutiner, krav om sakkyndig vurdering og faste satser, bør fylkeskommunene kunne ivareta sitt ansvar, samtidig som store prisforskjeller på samme tjeneste unngås.

2. Vurderinger og forslag, syvende avsnitt:

"Departementet har vurdert om forskriften bør ha en mekanisme for tvisteløsning i de tilfellene det eventuelt kan være uenighet mellom fylkeskommunene om valg av hvilken sats som skal brukes. Det er derfor foreslått at tvist ved valg av satser kan bringes inn til avgjørelse for fylkesmannen i fylkeskommunen der barneverninstitusjonen ligger, jf. siste ledd i forskriftsutkastet. Departementet ber spesielt om høringsinstansens syn om en slik bestemmelse er hensiktsmessig."

Kommentar:

Når alle fylkene må forholde seg til de samme satsene og til sakkyndig vurdering, antar vi at det vil bli få saker hvor det oppstår uenighet. Ved eventuell divergens mellom krav og forventet kostnad, og hvor uenighet ikke lar seg løse med dialog mellom fylkeskommunene anbefaler Østfold fylkeskommune departementets forslag om at fylkesmannen i den fylkeskommunen der institusjonen ligger skal ha myndighet til å avgjøre tvistes spørsmål.

Fylkesmannens avgjørelser vil danne norm for fastsettelse av sats, noe som igjen vil føre til færre tvistesaker.

4. Forslag til ny § 19-7 i forskrift til opplæringslova

Kommentar:

Når departementet velger å forskriftsfeste satser for refusjon i stedet for at institusjonsfylkeskommunen legger til grunn den enkelte elevs vedtak om spesialundervisning vil refusjonskravene måtte være omtrentlige. Noen ganger vil det være over og andre ganger under de faktiske kostnadene. Et visst antall elever og beløp per elev i størrelsesorden 100 – 500 000 vil resultere i et gjennomsnitt som antas å dekke de reelle utgiftene.

Sammendrag av høringsuttalelse fra Østfold fylkeskommune:

- Østfold fylkeskommune støtter forslaget til satser for refusjonskrav i forbindelse med opplæring for elever fra andre fylker.
- Østfold fylkeskommune anbefaler at ny forskrift har et avsnitt som viser til opplæringslova (gjeldene) § 5-4 om sakkyndig vurdering, og presiserer viktigheten av at uttalelsen/vurderingen er av ny dato / ny situasjon.
- Østfold fylkeskommune anbefaler forslaget om at Fylkesmannen i det fylket hvor institusjonen ligger gis myndighet til å avgjøre hvilken sats som skal brukes når fylkeskommunene ikke blir enige.